

дебно към русси и българи, но твърдѣ често, както видѣхме по-горѣ, нападаше на българското население, убиваше и грабеше имота му, като угрожаваше и на самия градъ Котелъ. По тая причина началството взе мѣрки за отблъсване на противника въ случай, ако би той да се рѣшеше да нападне. По личното указание на началника щаба на опълчението, пристѣпи се къмъ укрѣпването на Котелъ. За тая цѣль бѣше назначенъ припорщикъ Болшевъ, въ чието распореждане всѣки день се даваха отъ дружинитѣ по извѣстно число опълченци-работници. Въ скоро врѣме бѣ укрѣпена всичката околностъ на града.

Въ укрѣпленията на османъ-пазарския пѣтъ се назначаваше дежурна часть, която винаги бѣше готова да срѣщне противника, както подобава. За усмиряването на турското население се испращаха дружини, които, често, влизаха въ бой съ турцитѣ, като въ с. с. Садово, Каджъръ-Факлии и Фетлачъ. Тѣй щото войсковитѣ части, които се намираха при демаркационната линия, винаги бѣха на щрекъ и готови за бой съ турцитѣ. Българското население често пѣти се оплакваше на началството и искаше застъпничество и помощъ. Такова едно оплакване и молба за помощъ до началника на опълчението, генералъ Давидова, се получи отъ с. Върбица на 2-и Априлъ. Въ тоя день много върбишки жители, исплашени, пристигнаха въ Котелъ и съобщиха на началството, че турски войски и много башибозуци пристигнали въ селото имъ, подпалили го и избили много народъ.

Началството не съвсѣмъ вѣрваше на това оплакване, защото въ послѣдно врѣме такива оплаквания се получаваха твърдѣ често, които излизаха невѣрни; при всичко това началството испрати единъ взводъ казалиери отъ конната българската сотня, — подъ командата на волноопредѣляющия се Юрева. На послѣдния се даде писмо до командира на табора, който билъ пристигналъ въ Върбица. Съ това писмо се искаше съдѣйствието на командира на казания таборъ за обезоръжаванieto на върбишкото население, турци и българи, и напушанieto на с. Върбица отъ табора му.

Съ пристигването на командата въ Върбица, турската войска се раздвижила и слѣдъ малко врѣме тѣлпи башибозуци се появили въ околността на селото.

Юревъ прѣдалъ писмото на командира на табора. Писмото било написа по турски и русски. Понеже се оказало, че нито